

LETO (VOL.) XI.

DECEMBER 13. 1919.

ŠTEV. (NO.) 25.

Vsem našim dragim zastopnikom,
dobrotnikom in naročnikom vošimo prav
vesele in srečne Božične praznike!

Naj vas božje Detice Jezušček obilno
blagoslovi s svojim svetim božičnim bla-
goslovom in s svojo milostjo!

Naj božje Detice Jezušček obilno
blagoslavlja naše slovensko ljudstvo v
Ameriki in doma v Jugoslaviji, naj nam
prinese zopet ljubega miru, bratske lju-
bezni in edinosti, naj nam prinese svoje
ljubezni, da se bomo zopet vsi obrnili k
njem, kot svojem Zveličarji, ga ljubili in
mu služili: Skratka

Naj se oglasi zopet po vseh sloven-
skih srcih nebeški spev:

“Cast Bogu na višavah in mir ljudem
ki so dobre volje.”

Uredništvo in Upravništvo.

SVETI DAN.

Sveti večer! Sveti dan!

Tako je imenoval naš slovenski oratar božični večer in božični dan v razliko z vsemi drugimi prazniki, v znamenje, kako visoko spoštuje ta veliki praznik, v znamenje, da se jasno zaveda kaj mu pomenja ta veliki praznik.

* * *

In prav ima naš slovenski oratar!

Svet je večer, ko so se nebesa sklonile k zemlji, ko se je zgodila največja skrivnost celega stvarstva, da se je Neskončni Bog rodil kot revno detice v Betlehemskelem hlevčku, da je Bog vzel naše grešno kri in meso, da jo očisti sramotnega pečata greha, spravi človeško naravo z razžaljenim Bogom in jo privede skozi strašno smrt križa nazaj k Očetu in človeka prerodi v to, kot kar je bil ustvarjen — v otroka božjega.

Svet je dan, ko se je na nebu zasvetila nova "Luč v razsvetljenje nevernikov," ko je zasijalo novo "Solnce pravice in resnice" človeškemu razumu in človeški duši — ko se je rodil Jezus Kristus, učenik narodov in časov.

* * *

Minil je dolgočasni adventni čas, čas štirih nedelj — štirih tisočev let, ko je človeški rod v težkem pričakovanju obračal proti nebu svoje solzne oči in klical:

Vi oblaki ga rosite!
Daj ga nam, o zemlja,
daj. Zveličarja sveta!

Strašna je bila namreč tema zmote, v katero je zabredel cel človeški rod! Samo prav majhen del človeškega rodu je še imel pravo vero, prave pojme o Bogu, o večnosti, o duši, o namenu človeka na zemlji. Samo pri malem neznatnem narodiču Židov je neskončna ljubezen ohranila medlo lučko pravice in resnice. Pa še ta lučka je že začela pešati in pojemati. Izraelski narod se je tudi začel pogrezati v poganstvo skupaj z drugimi narodi.

Samo majhen del človeštva je sploh živel še življenje, vredno človeka, pa še tam kolika tema! Kolika pokvarjenost!

Cela Azija v temi, — divja! Cela Afrika, razun najsevernejših obmorskih obrežij — divja! Cela Amerika neznana — divja! Cela Avstralija — divja! In Evropa! Samo majhen del — se je štel omikanim, pa še ta omika — Bogu se usmili, kakšna omika je bila to!

Strašno! Samo pomislimo!

Egipčan, rekel je o sebi, da je omikan, pa si je postavil grdega bika na oltar in ga častil kot Boga! Grdo ostudno kačo si je postavil na oltar in ji zažigal kadilo!

Kaj? Človek, z razumom, pa more pasti tako globoko?

Da, tako globoko je padel človek, da je častil po božje zveri, kače, rast-

rovala je v božjo ljubezen. Ko se je vzvišeno petje zopet pričelo, ko so oblaki kadila napolnili svetišče, ko je duhovnik dal blagoslov z Najsvetejšim in je vsakdo klonil glavo, je Mary čutila, da se je zgodilo nekaj čudovitega.

Zunaj je še razgrajal vihar. Ko je ubog, zapuščen otrok stopil v revno sobo, je mati spala. Zavila se je v cunje in vlegla na tla. Kaj se je zgodilo z njo? Bila je vesela. Vedela je, da je nekdo, ki jo ljubi.

Drugi dan in vsak dan za tem je šla v cerkev. Svoje borno blago je hitro prodala pred cerkvijo, ker se je ljudem smilila. Mary je sledila drugim otrokom iz cerkve v šolo in prišel je dan, ko je smela opraviti spoved.

Potekal je teden za tednom in sestra Angela je pogrešala ubogo dekle, katero je zelo ljubila: kaj se ji je zgodilo. Doletela ji je žalostna usoda; ni več hodila prodajat. Mati jo je prodala ničvrednemu gledališču, kjer so zelo surovo ravnali z njo; zbolela je.

Otrok se ni nikoli pritožil. Nič ni skalilo njenih jasnih, veselih oči. Ako bi jo kdo opazoval v bolniški postelji, bi rekel, da je kak ljubeči glas napolnil njeno dušo s tolažbo.

Napadla jo je vročinska bolezen in bila je blizu smrti, katere se ni bala. Saj je smrt samo prehod od tu v nebesa pred Ježuščka, blaženo Mater, lepe angelčke in svetnike! S smrtjo pa bo konec trpljenja.

Približal se je božič in prinesel veselje skoro v vsako družino. Otroci so prihajali domu in se vrgli polni veselja v naročje svojim starišem ter se veselili pri božičnem drevescu, kjer so jih čakala božična darila.

Kdo pa se je zmisлил na Mary?

Potrpi, mala bolnica! Mali Jezus je rojen za tebe ravno tako, kakor za druge vesele ljudi na zemlji in tudi tebi bo prinesel veselje.

Praznovali so svet ivečer. Sestra Angela je šla v revno hišo. Ko je vstopila, je začula pritožbo: "Zaprte duri, tako me zebe." Sestra se je približala vratom in pogledala v mrzlo sobo, kjer je spoznala svojo malo učenko. Bila je blizu smrti. Veselje ji je dajalo moč: objela je sestro in prvič v svojem življenju pripovedovala o svojem trpljenju. Sestra je počakala, da se mati vrne, da vzame otroka s seboj v samostan.

Mary so sprejeli kot Jezusov dar. Kako dobro se je počutila v gorki posteljici ob vznožju Marijine podobe. Zdelo se ji je, da se ji Marija smehlja.

Duhovnik, iz čegar ust je prvič slišala o nebesih, je prišel, da ji podeli zadnjo tolažbo vere. Poslušal je njeno spoved, kjer se je z velikim žalovanjem obtožila malo nepotrpežljivosti, kot bi bil to največji greh.

Nikdar ni pokazala kake jeze do onih, ki so zagrenili njeno življenje. "Uboga mati!" je rekla, "kako bi rada videla, da bi bila dobra. Veste, ničesar ne ve, o čemer ste vi meni pravili."

Duhovnik jo je mazilil s svetim oljem. Polnočna maša pa ji je prinesla še večje veselje. Prišla je ura; okno so odprli v cerkev, da je bolnica zadnjič na zemlji slišala božično petje. Ko so se sestre in otroci približevali

In posledica te teme?

Strašne hudobije!

"Ko ste bili še v temi, ste hodili k grdīm malikom, in kakšna so bila vaša dela? Taka, da se jih danes sramujete!" vprašuje veliki apostol narodov.

Kakor narava v mrzli, ledeni zimi, bilo je človeško srce ono dobo. Cednosti, poštenje, čistost, vzlasti ljubezen — vse samo neznane stvari!

Je bila na celem svetu vsaj ena bolnišnica? vsaj ena sirotišnica? vsaj ena hiralnica?

Zima! Zima; sama zima in led!

Človeški rod se je valjal v svojih strasteh in svoji hudobiji! Ali je potem bilo čudno, da je bilo toliko strašnih in grozних boleznī — kakor n. pr. gobova bolezen? — obsedenost?

Da, milijoni ubogih sužnjev, stotisoče gobovcev, stotisoče proč vrženih ubogih otročičev, milijoni src pogreznenih v grdo življenje strasti — da, vse, vse to, ali je čudno če je v svoji strašni bedi, povzdigovalo svoje obupne roke, svoje objokane oči proti nebu in klicalo:

Oj, oblaki, rosite Ga,
Zveličarja sveta?

Je čudno, če so prišli trije modri možje iz daljnih, daljnih tujin hrepenče iskat tega Zveličarja, ko so samo slutili, da je rojen?

Za nas je ta strašna adventna doba že prešla!

Že so odpeli angeljski kori na betlehemskih poljanah svojo "Gloria"!! Že je bilo rojeno detice Jezušček! Ze je bil sveti večer, sveta noč in že smo v svetem dnevu!

O, ameriški Slovenec! Naznanjam ti veliko veselje! Božič je zopet tukaj, ko je bil rojen tvoj Zveličar!"

Kaj, "Zveličar"?

Da, brat moj, Zveličar! Kakor za vse milijone in milijone človeških src, tako tudi za te — Zveličar.

Ga še priznavaš? Boš še hitel nocojšno noč tja k njegovim jaslicam ljubezni — k oltarju, kjer bode pri sv. maši ponovil svoj veliki Božič? Boš hitel tja, kakor so hiteli pastirci in brž pokleknil z njimi veren in — ga molil?

Morda si zašel v tujino zmote! Pustil si tega Zveličarja. Iskat si šel drugega, boljšega, bolj modrega, bolj primernega tvojim strastem! Si ga našel?

Ne, samo eden je Zveličar sveta — Jezus, dete Betlehemske!

Hočeš iti nazaj — v advent — v življenje brez tega Zveličarja?

Misli na strašni advent človeškega rodu! Misli na strašno bedo te dobe in potem ti bode gotovo tudi tukaj v Ameriki, kakor je bilo doma

božični večer — sveti večer!
božična noč — blažena noč!
božični dan — sveti dan!

VERA, UPANJE, LJUBEZEN.

Po resnični dogodbi spisal K.
(Dalje.)

D KAR JE FATHER DOLINAR govoril s Karolom, se je Karol zopet poslabšal."

Čudno! Ko se človek uda hudiču z brezverstvom, da ga najprej napolni z nekim čudnim odurnim napuhom in prevzetnostjo in domišljavostjo. Nobene napake noče priznati in vsak, še bolj blagohotni opomin ga samo užali v njegovem napuhu in še bolj utrdi v uporu proti resnici.

To se je videlo pri Karolu.

"Da bi me "far" komandiral, tega pa že ne!" se je jezil sam pri sebi.

"Zdaj pa nalašč ne!" je sklenil.

Ženi ni sicer ničesar rekel, dasi je sumil, da je najbrže sama povabila Fathra Dolinarja v hišo.

Kakor nalašč mu je prišlo povabilo, katerega je dobil drugi dan iz socialističnega kluba. Vabili so ga pismeno naj se ne "izneveri" visokim(?) — cljem, za katere se je že boril in tudi toliko dosegel pri klubu! Naj ostane zvest v boju zoper krvosese — kapitaliste skupaj s proletarci. Tudi so mu v pismu "kadili" in hvalili njegove velike zmožnosti in velike zasluge, katere si je že stekel za delavsko stranjko. Imeli bodo zvečer sejo, kjer se bode cel klub preosnoval in prenovil.

"Da, šel bom tja. Nalašč bom šel, da bom ženi pokazal, da me ne bode dobila še enkrat za f . . . podrepnika."

Ko je drugi večer prišel sam predsednik kluba ponj, da bi ga gotovo izvabil v klub, se za to ni veliko obotavljal temveč, vzel klobuk in odšel.

"Kam greš, Karol?" vprašala ga je žena v strahu, ko je videla, kdo je prišel ponj.

"V klub!" je odgovoril Karol in odšel. Škodoželni nasmeh mu je zaigral na ustnicah. Videlo se mu je, da mu je maščevanje sladko.

"Včeraj večer si ti mene jezila s svojim duhovnikom, danes bodem pa jaz tebe s klubom," si je mislil.

Pozno v noči, ali bolje po polnoči je že bilo, ko se je vrnil Karol domov — pijan.

Od tega večera je šlo pa kmalu zopet isto pot kot preje, dokler je še imel saloon.

V klubu je bil izvoljen predsednikom. To se mu je dopadlo, ker je prišlo to njegovi častiželjnosti. Voditelji so pa poznali to njegovo slabo stran in jo izrabili v svojo korist, da so ga zpet privezali na njih delovanje.

Uboga žena je zopet imela marsikako grenko uro. Koliko večerov, ko ga ni bilo domov, je zopet prejkala in premolila pred podobo Žalostne Matere Marije! Pa zdelo se ji je, kakor da so vse molitve zastonj in brez vspeha, tako da jo je večkrat že obšla skušnjava, saj vse nič ne pomaga. "Kar pustila bom molitev!" je včasih mislila v takih trenutkih dušne in telesne zapuščenosti. "Predolgo že trpim! Pretežek je križ!" Tako je — marsikako jutro vstala vsa obupana in potrta na duši in na telesu. Toda hitela je skoraj vsako jutro k sv. maši in k pogostim sv. obhajilom. In tu je zajemala novih moči in srčnosti.

Prišla je popolnoma potrta! Da, prišla je skoraj odločena, da bode popolnoma pustila molitev in vse. Toda, ko se je zatopila v goreč in prisrčen pogovor z božjim Zveličarjem, katerega je sprejela v svoje srce, se ž njim pogovorila, pokrepila se je njena duša. Vstala je kot junakinja z novimi močmi in srčnostjo in odhitela nazaj domov — v trpljenje!

Mati Rupnica in Mrs. O'Brien sti bili zopet njeni tolažnici. Ni jima tožila, vendar vedeli sta, kaj se godi. Saj ni ostalo skrito v javnosti, da je Mr. Modic zopet predsednik kluba in voditelj socialistov.

Toda tudi Crowbertu ni ostalo to skrito. V začetku se ni veliko zmenil za to. Ko je pa prihajal večkrat, vzlasti ob pondeljkih na delo prepozno, ga je opomnil. In ko se je to ponavljalo, ga je resno posvaril.

Ko je govoril o tem s svojo hčerjo, mu je seveda povedala, da je Karol zopet na stari poti kot preje.

Ko je bila Mrs Modic na obisku pri njemu, ali sta se dobila pri Crowbertu, je hotel Crowbert večkrat pogovor napeljati na Karola. Toda Mrs. Modic se je ognjila tega pogovora, če se je le mogla. Zagovarjala je svojega moža na vse mogoče načine, zvrčala celo krivdo na njegove prijatelje in obetala, da se bode že še poboljšal.

Za Crowberta je bila Mrs. Modic velika uganjka. Ko je videl, koliko trpi, ko je še čul, kako grdo ravna Karol ž njo, ko je še izvedel, da ji je celo nezvest, in da ona vkljub vsemu temu vstraja pri njem, ga še zagovarja — da — ni mogel vsega tega razumeti.

"Saj to ni mogoče, da bi žena mogla vstrajati pri takem možu!"

"Da, težko je!"

"Jaz si sploh tega misliti ne morem! Pusti ga naj. Naj ga gre tožit za razporoko!"

Mrs. O'Brien se je nasmejala.

"Papa, ti si pozabil, da katoličani ne poznamo "divorce.""

“Neumnost! Kdo bode skupaj s tako zverino!”

“Da, res je težko. Res je strašni križ za ubogo Mrs. Modic. Vendar, papa, kaj pa na otročičke nič ne misliš?”

“Saj bode moral plačevati! Sodnija bode gotovo odločila, da bode moral plačevati dovolj, da se bodo preživel!”

“Da. Toda, kaj pa vzgoja otrok? Ali ne misliš, da se bode Karol še bolj izgubil ako bode sam?”

“Naj se!”

“Ne, papa! Vidiš Mrs. Modic ima vero. Veruje v Boga in v dušo. Karol je njen mož. Nji se gre tudi za to, da ga reši. Ona zanj moli in trpi, da bi mu Bog dal še milost spreobrnjenja.”

Crowbert ni tega razumel. Njegova vera, ozroma brezvera mu ni mogla pojasniti te vzvišene plemenite misli — žrtvovati, trpeti — za drugega, za rešitev drugega. “Če se dva ne razumeta, pred sodišče, pa ločita se naj!” to prepričanje modernih brezvernih zakonskih je bilo tudi Crowbertovo prepričanje.

Vendar pa je kot razumen človek še bolj opazoval Mrs. Modic, jih večkrat celo obiskal in — občudoval. Pri tem se mu je pa nehote vrinila misel: “krščanska vera, vzlasti katoliška mora biti pa vendar nekaj posebnega, da rodi tako plemenite značaje.”

Mr. Crowbert se je pa čutil tudi krivega. V Modicu je videl samo žrtev njegovih spletk pred leti zoper Fathra Dolinarja. Dokler je bil Modic s Fathrom Dolinarjem, kako je bil dober mož. Tako ga je pa on — vsaj nenaravnost — naščuval proti njegovemu duhovniku. Vzel mu je duhovnika, dal mu je . . . kaj? . . .

To je bilo uzrok, da je bil skrajno potrpežljiv z Modicom, da je dolgo potrpel ž njegovo nerednostjo, kakor bi z nikomur drugim ne. Ko pa le ni hotel Modic spoznati in je postajal bolj in bolj nereden in za vse ukore ni nič maral, ga je enkrat k sebi pozval in ga resno posvaril. To je pa Karola tako vjelo, da se je skregal s Crowbertom. Crowbert je bil pa užaljen, mu je pa dal slabše delo in slabši zaslužek.

Prav takrat je pa nezadovoljnost med delavstvom zopet začela rasti. Ni bilo sicer pravega vzroka, da bi bilo delavstvo nezadovoljno, kajti Crowbert je postopal z delavci veliko bolje, kot preje. Bilo je to le propaganda rdečih nezadovoljnežev in “delavskih voditeljev,” katerim se je zopet za hotelo par tisočakov na lahek način.

Ko je Crowbert ponižal Karola, mu je ta prisegel maščevanje. In začela se je nova agitacija za novo stavko.

Razburljivi članki po listih, hujskajoči letaki in burni ljudski shodi so se zopet začeli. Med voditelji teh nezadovoljnežev je bil pa sedaj — Karol Modic.

Crowbert je kmalu izvedel, kaj se godi in vjelo ga je. Takoj je pokli-

cal Mrs. Modic in ji povedal, naj pregovori moža, da naj odjenja, ker drugače bode prisiljen ga odpustiti.

Mrs. Modic je prebledela, tako se je vstrašila. Obljubila je, da bode vse storila da ga odvrne od hujskanja.

Grdo je zarežal Karol nad ženo, ko mu je to povedala. "Samo poskusi naj," je rekel. "Isti dan ima stavko v tovarni! Imamo že vse organizirano."

In zopet so se začeli zbirati težko oblaki nemirov, prepirov in pobojev nad ubogim Washingtonom.

Ko je čez nekaj dni Crowbert zopet dobil poročilo, kako je Modic zopet ščuval delavstvo proti njemu, se ni več pomišljal. Ukazal je, naj se Modica odslovi.

Toda bilo je prepozno! Modic je res odšel, odšlo je pa tudi organizirano delavstvo in — nova stavka se je začela.

Uboga Mrs. Modic! Kako grenki dnevi so zopet tukaj! Bode li vstrajala v tej novi veliki poskušnji?

(Nadaljevanje sledi.)

ANGELSKO PETJE SE CUJE V VIŠAVI: "GLORIA "

NAJSREČNEJŠI BOŽIČ.

REV. J. PLAZNIK.

ILA JE VIHARNA ZIMSKA noč. Veter je tulil in dež je udarjal na šipe pri oknu. Ceste so se praznile. Poulične svetilke so dajale le slabo luč.

Mal otrok je hitel po mokri ulici. Pod skromnim predpasnikom je skrivalo svoje blago, nekaj zavitkov žveplenk. Njen korak je postajal počasen in truden. V megli je bilo težko opaziti njene velike oči, ki so kazale strah in skrb.

Oni dan jih je prodala samo za par centov in mati je grdo z njo ravnala; porinila jo je čez prag kljub njenim solzam; veter ni imel več sočutja z njo, kakor dom. Šla je kar naravnost naprej. Obup ji je silno trkal na srce. Akoravno je bila samo sedem let stara, vendar ni okusila ničesar drugega, kakor gorje. Vpraševala je samo sebe, zakaj mora bloditi po ulicah v tej mrzli noči, med tem, ko imajo drugi otroci pri-

jetne domove in dobro hrano.

Uboga malica! Nikogar ni prosila pomoči; tudi božja ljubezen ji ni bila znana. Toda, isti večer je stopil z nebes angel revežev, da ji pomaga, v žalosti in vodi v viharnem vremenu. Tako se je Mary znašla nakrat pred velikimi vrati, skozi katera je prihajala luč in toplota, kadarkoli so se odprla. Kako bi se vstavljala? Boječe se je uvrstila med druge in vstopila. Bila je v cerkvi. Ljudje so bili revni, kakor Mary in bilo je tudi veliko otrok. To jo je ojunačilo.

ni slišala kaj tako lepega. Potem je prišel duhovnik, vse je obrnilo nanj svoj ni slišala kaj tako lepega. Potem je prišel duhovnik, vse je obrnilo nanj svoj pogled, ko je začel govoriti.

Mary ni vedela ničesar o nebesih, bila je skrivoma oblita s krstno vodo. Jezus, Bog zapuščenih, je videl njeno zapuščenost tako, da je vsaka duhovnikova beseda padla na dno njenega srca. Prvič je slišala o njem, ki jo je vstvaril, ki jo je ljubil do smrti, ki je trpel za njo in za vse ljudi, ki jo bo nekoč vzel v svoje lepo prebivališče. Mala deklica je bila vsa iz sebe in ve-

line, solnce, mesec, ogenj i. dr.

Strašno!

Ali se potem čudiš, če so se oglašali posamezni razumi, posamezna človeška srca, posamezne človeške duše med temi narodi in se zavedle te strašne zmote in klicali proti nebu:

O, vi oblaki Ga rosite!

Daj Ga nam, o zemlja!

Daj, Zveličarja sveta?

"O, ko bi spoznal resnico!" je zdihoval Sokrat!

"O, ko bi vedel, kaj sem, od kod sem in čemu sem!" je tarnal Plato.

Preroki so ga videli samo v duhu. "Abraham pa je videl moj dan in se je veselil." Tisoč let pred tim božičnim dnevom naprej, ga je videl in vendar "veselil se ga je in veselja poskakoval."

Pa še globlje je padel človeški rod.

Divji pogan je častil po božje vsaj stvari. Rimljan in Grk sta bila "omikana" najbolj omikana naroda one dobe.

Toda vkljub tej svoji prosveti in omiki — oj, v kako strašni temi ju najdemo! Padla sta kakor divji pogan srednje Afrike.

Za bogove sta si postavila svoje grde, najnižje živaljske strasti. Nečistost, Venera je dobila svoje templje in svoje oltarje.

Nezmernost — Bakhus je dobil svoje templje in oltarje i. dr. in pred temi pošasti človeške propalosti in zmote je poklekaval človek, jih častil in sicer kako častil? Rdečica sramote obide čitatelje, zgodovine tega "bogočastja." Pri tem pa človeku ni bilo več sveto, ne življenje, ne imetje!

Družinsko življenje, ustanovljeno v raju, je razpadlo. Oče in mati sta padla pod živali, metala sta neljube otroke proč, kot živali. Gospodar je klal "sužnja" — brat, sočloveka — kot žival, z njim trgoval, ga trpinčil. Žena je bila samo dekla, sužna moževe pohotnosti, brez pravic . . .

Strašna tema!

To je bil človeški rod v advetnem času človeškega rodu.

O, da bi ga proučevali tisti, ki so sprejeli službo Herodovo in strežejo po življenju temu Detetu, ki skušajo uničiti Božič, ki hočejo ugasniti človeškemu rodu to luč "v razsvetljenje nevernikov," ki hočejo odpraviti "sveti dan" in narediti nazaj "strašno noč" — teme, zmote in blodnje!

Razumeli bi potem obupni klic teh časov! Razumeli kaj pomenjajo besede:

Vi, oblaki, Ga rosite!

Vstrepetali bi pred svojim početjem in tudi njim bi bil božični dan — sveti dan.

Naš slovenski oratar doma razume vse to — ali se mu čudite potem, če imenuje ta dan — sveti dan?

Pomislimo še dalje.

sveti mizi, je prišel duhovnik, da ji prinese Zveličarja v svetem obhajilu, ki je bil rojen to noč v Betlehemu v hlevu. Polile so jo solze čiste in svete ljubezni.

Bilo je jasno, da je zadnja ura prišla; zadnji boj je bil lahek. Tuintam so se čule besede: "Jezus . . . Marija . . . moja uboga mati!"

Zvon je zvonil za zorno mašo. Umirajoč otrok se je dvignil in odprl oči; na obrazu se ji je bralo nezmerno veselje; padla je nazaj. — V tem trenutku je Jezus vzel malo Mary k sebi, ko so na zemlji praznovali zorno mašo na božični dan.

BOŽICNA.

Bogumil Gorenjko.

A, brez svečic in brez jaslíc
je v tujini božič moj,
sam praznujem, božičujem
brez prijateljev nocoj.

Pa so daleč tisti kraji,
več oko jih ne doseže,
pa so daleč tisti časi,
daleč sveti so večeri
v tihi skromni rojstni vasi,
komaj se spomin še zmislí
nanje polne radosti.

Pa jaz pustil tiste kraje,
tiste bom pozabil čase —
kdo gre z mano, o jaz grem
v sveto mesto Betlehem!

JEZUŠCEKU.

Pozdravljeno bodi
o Dete premilo,
ki ljudstvo si greha
in zmote rešilo!

A svet ne pozna te,
ki kralj si nebeški,
za te ni prostora,
Rešitelj človeški.

O detece ljubo,
na slami ležeče,
tu v jaslích bornih
od mraza drhteče.

Pa v srce mi pridi.
ki te je želelo,
o dete nebeško,
v njem boš se ogrelo.

AVE MARIA

REV. J. PLAZNIK.

(Nadaljevanje.)

"In rodila je svojega prvorojenega sina in ga v plenice povila in v jasli položila."

(Luk. II. 7.)

REDSTAVLJAJMO SI SVETO hostijo, najsvetejši zakrament. Jezusa, ne v bliščeči monštranci, tudi ne v dragocenem ciboriju, kjer počiva, ampak v jaslicah na slami. Glej, na njegovem obrazu se zrcali mladost, čista, sladka, ljubka, ponižna! Opazuj ga z ljubeznijo in občudovanjem, s spoštovanjem in zaupanjem, počasti ga v trenutku njegovega rojstva.

Ce ga hočemo prav počastiti, se moramo združiti z Marijo, ko poklekne pred njega takoj po rojstvu, da mu daruje svojo ljubezen. Tu je češčenje, ki izvira iz prave ljubezni. Marija vidi šibkost in nežnost tega otroka. V njem pripoznava velikost, moč in veličanstvo božje. Vsa ginjena premišljuje globočino božanstva, potem ga pa počasti v njegovi otroški revščini. Vse ima v mislih in počasti oboje, Boga in otroka. Cetudi Jezus zgleda tako ubožen, vendar zato ne zgubi vere, ampak se šele dvigne do popolnosti.

Marijino češčenje je bilo polno ljubezni. Pravica in dolžnost najblažnejše matere je bila, da časti in ljubi svojega sina. To češčenje jo je združevalo z Jezusom in jo zročevalo njemu. Pozabila je sebe, živela je v njem. Prešla je iz sebe v njega. Ni več mislila na sebe. Vse je bil Jezus, vse za njega, da mu služi, ga redi, varuje, ljubi in mu pomaga pri delu za zveličanje.

Z Marijo počastimo malega Jezusa v hostiji z trdno vero in gorečo ljubeznijo o priliki njegovega rojstva v Betlehemu.

V tem otročičku spoznajmo Besedo Očetovo, Sina Božjega, Večnega Neskončnega!

Jezus, verujem, da je v tebi polnost božanstva in ker si postal človek, nisi ničesar zgubil. V tvoji ponižnosti častimo tvoje veličanstvo. V tvojem rojstvu častimo tvojo večnost; v tvoji molčečnosti večno Besedo; v tvojem spanju delavnost stvarjenja; v tvoji šibkosti vsemogočnost, ki vlada svet; v tvojih solzah veselje Očetovo in svetega Duha; v tvoji revščini, bogastvo, ki ne potrebuje ničesar. Otročiček, ti si naš Bog, mi te častimo!

Pripoznamo te za svojega stvarnika in gospodarja, naš začetek in konec. Tvoji podložniki smo. Tvoji smo. Sprejmi, naš Kralj, obljubo vdanosti, službe, zvestobe in ljubezni, katero polagamo pred jaslice!

Dragi gost, božji otročiček, naš najljubljeni, tebi izročamo svoja srca. Naj te opazujemo. Pogled na tebe je naše veselje, naša molitev. V tem pogledu beri vsa čustva, katerih ni mogoče izraziti z besedami.

"Najljubljeni otročiček, ali najdeš v nas kako pravico, kako privlačnost, da hočeš tako rojen biti?"

"Ne, toda ljubim vas. Pokriti vas hočem s svojo ljubeznijo, da ste mi ljubi. Stvari mojega Očeta ste. Na vas je zidal svoje nade, od vas pričakuje časti, katero mu lahko daste. V vaši podobi, četudi je raztrgana in pomazana z grehi, se še poznajo njegove poteze, katere hočem očistiti. Nimate veselja, za katerega vas je vstvaril, katerega vam hočem zopet pridobiti. Vaša last je. To me je nagnilo, da sem prišel k vam, da se vas oklenem. Ljubezen do vas me je vjela in ni mi žal; popolnoma se vam podam in za zmiraj!"

"Toda ljubi otročiček, povej nam, prosimo te: kaj bo posledica tvojega rojstva? Ali boš ostal pri nas, ali boš šel, kakor blisk, samo vrgel žarek upanja na nas, kakor cvetica, ki odpre svojo glavico zjutraj in umre zvečer in odda svoj vonj proti nebu?"

"Ljubezen, ki me je prisilila, da sem prišel k vam, je velikodušno, stalna, večna. Kar da, nikoli ne vzame nazaj; zato sem z vami za zmiraj. Rastel bom, živel v mesu trinindeset let v Judeji. Potem bom umrl iz ljubezni do vas; iz ljubezni do vas bom postal tudi zakrament. Iz ljubezni do vas bom ostal pri vas do konca. Potem vas bom peljal v raj, kjer se bomo skupaj veselili na večno."

"Jezus, kako naj te dovolj zahvalimo, če bi ne bilo Marije, tvoje in naše matere, katera naj daruje zahvalo za nas?"

Marijin sin je tukaj. Njegovo meso, njegovo telo, njegova kri, njegovo življenje, vse prihaja od nje. Ta ljubljeni otrok je njen pravi sin. Kako lep je! Njegovo srce je polno kreposti, poln je pa tudi moči in veličanstva. Njej je podoben. Bolj ji je podoben, kakor katerikoli sin svoji materi. O mati Marija!

Pa tudi njen Odrešenik je. Kri, ki se pretaka po njegovih žilah, ki bo tudi tekla po križu, je sad njenega brezmadežnega devištva. Zavoljo nje predvsem je prišel na svet. Bolj jo ljubi, kakor vse druge duše v nebesih in

na zemlji in njo hoče najprej odrešiti. Marija vidi in razume njegovo ljubezen. Občuti jo. O, globočina veselja!

Globočina ponižnosti tudi, ker ve da ni zaslužila te časti, te slave, te ljubezni.

Sladko dete svetega Duha, zopet boš rojeno v naših srcih pri sveteni obhajilu. V svoje naročje te hočem sprejeti in hočem reči, kakor je rekla

mati: Moj je! Meni spada! Njegovo meso, njegova kri, njegovo srce, njegovo življenje — vse je moje! Prihaja, da spolni moje odrešenje, da zavaruje moje zveličanje. O, globočina veselja!

Ker vidim, če sebe primerjam z vsem, kar si mi dal, kaj je tvoja ljubezen v primeri z mojo, tedaj ne vem, kaj bi počel, vidim svojo nevrednost. Globočina revščine je. Pa ta revščina bo blagoslavljalna tvojo ljubezen, ker si se ponižal do nje.

* * *

Ljubezen do Marije in presvetega Rešnjega telesa je napravila Stanislava Kostko velikega svetnika. Vsak dan je prejemal ta zakrament, Marijo pa častil kot svojo mater. Najsvetejši zakrament je tako ljubil, da mu je bilo najhujše, ko je zbolel in protestantovski gospodar ni pustil duhovnika blizu. Zato pa je prišla sveta Barbara v spremstvu dveh angeljev ter mu prinesla sveto Rešnje telo. Potem se mu je prikazala Marija sama z detetom, katerega je smel celo v naročje vzeti. Ko je bil v novicijatu, so njegovi tovariši rekli: Kdor hoče od Marije prejeti kako milost, mora s Stanislavom nje na čast moliti. Pri angeljskem češčenju in molitvi svetega rožnega venca se mu je obraz svetil v nebeški svetlobi.

To ljubezen je Marija povračevala s svojo mogočno priprošnjo, da je rastele v najlepših čednostih ter sladko in častljivo končal svoje življenje, kakor lilija je bil čist na duši in telesu. Vedno je hrepenel po nebesih, da bi ondi združen z Marijo Boga vžival brez konca. Po svoji molitvi si je to milost tudi izprosil. Še popolnoma zdrav je napovedal dan svoje smrti. Kmalu resno zboli in prejme sveto popotnico. V roki drži Marijino podobo, okrog roke pa je ovit rožni venen. Vprašajo ga, zakaj ima rožni vener, ko ne more moliti. Odgovoril jim je: Ne morem ga moliti, a mi je v tolažbo, ker me spominja na ljubeznjivo mojo mater. Z imeni Jezus in Marija na jeziku zdihne svojo blaženo dušo 15. avgusta 1568.

OB SKLEPU LETNIKA.

Zopet se bližamo koncu leta. Še eno številko izdamo in nov letnik "Ave Maria" — najsti že — je končan.

* * *

1. Kakor vsako leto, tako se tudi letos v prvi vrsti zahvaljujemo vsem našim zastopnikom za njih obilno pomoč in njih požrtvovalno in trudapolno delo, s katerim so nam tudi letos pomagali pri našem težkem in trudapolnem delu.

2. Dalje se zahvaljujemo vsem našim obilnim dobrotnikom in podpornikom, ki so nam ob vsaki priliki z veseljem in radostjo priskočili na pomoč in nam pomagali, da smo mogli obstati in da smo tudi nekoliko napredovali.

Zahvaljujemo se vzlasti prav iskreno vsem onim čč. gg. slovenskim duhovnikom, ki so vstrajali z nami na začetni poti, z nami sodelovali, priporočali naš list svojim župljanom, nam dopisovali in nas finančno podpirali. Naj bodo prepričani, da znamo ceniti to njih pomoč in njih sodelovanje. Star slovenski pregovor pravi: "v nesreči in v težavi se pozna pravi prijatelj." In to smo letos mi videli pri naših prijateljih. Grda nevoščljivost radi lepih uspehov lista Ave Maria in družega našega delovanja za Boga in narod je povzročila v naših lastnih vrstah grdo gonjo proti našemu listu. Skušalo se je zato vzlasti ostrašiti vse naše prijatelje med slovensko čč. duhovščino, da bi nas zapustili in bi tako uničili list. Nič niso v svoji slepi strasti mislili na to, kako nezmerno škodijo s tem svoji lastni veri, koliko pohujšanja povzročajo, kako veliko veselje in uslugo delajo s tem zagrizenim sovražnikom svoje vere svojega Boga in Marije med nami Slovenci. Strast jih je zaslepila.

Vendar vsakdo je videl, da smo preganjani po nedolžnem, da nismo nikomur nič žalega storili. Edini greh baje smo storili, da imamo častilakomne namene pri našem delu. In to so si upali trditi vkljub temu, da že enajst

let čitajo v slovenskih listih toliko sramotenja, zmerjanja in obrekovanja, ki se zлива na nas. Kateri slovenski duhovnik bi hotel za dobro stvar preiti skozi te gonje? In vkljub temu so izdajatelji Ave Maria — častilakomni?!

Zato pa se ob sklepu letnika zlasti s hvaležnostjo obračamo, do teh obilnih čč. gg. prijateljev, dopisnikov in dobrotnikov in se jim v imenu Matere Marije, katere časti je naš list posvečen, pristrčno zahvaljujemo. Hvaležni smo, da je prišla ta kriza, da vsaj vemo, kje imamo pravih prijateljev! Vemo, da nam ne bodo mogli škodovati! — Mati Marija je z nami, ki je še vsaki "kači" glavo strla, katera zalezuje njeno peto. Da pa ubogemu ljudstvu take grde gonje škodijo, to pa je jasno. Vendar odgovorni so za nje oni, ki so jih povzročili in sicer odgovorni pred Bogom, pred Materjo Marijo in pred svojo vestjo. Morda bodo to še občutili, da si jim mi iz srca odpuščamo in za nje kličemo: "Odpusti jim, Mati, saj niso pomislili kaj so delali."

3. Zahvaljujemo se prav iz srca pa tudi Vam, dragi nam naročniki, da ste z nami vstrajali pri začetem delu, da ste nam tudi letos pomagali z nabiranjem naročnikov, z dopisovanjem z darovi, ali karkoli.

Tudi vas je letošnje leto bolelo srce, ko ste videli, kako žalostno gonjo so uprizorili proti nam, vsaj iz Vaših obilnih pisem smo to spoznali. Toda videli ste, koliko krivico smo trpeli, zato se ni vaše število manjšalo temveč jako lepo napredovalo. Hvala Vam!

* * *

Zato toraj se obračamo ob sklepu leta da vas, dragi naši zastopniki, na Vas, čč. gg. duhovniki in na Vas, dragi naročniki in vas prosimo, da nam ostanete zvesti tudi v prihodnje. Vaša pomoč in vaše zvesto sodelovanje nam je omogočilo, da bomo za prihodnje leto list povečali v obliki in po vsebini. Zato nam pomagajte še naprej! Še je veliko dela pred nami! Še je veliko tisočev naših rojakov, ki našega lista še ne poznajo ali nočejo poznati!

Naprej v te vrste! List Ave Maria mora v vsako slovensko hišo! Mati Marija mora med Slovenci zopet na ono mesto, kamor so jo postavili naši pobožni očetje — na častno mesto! Na prvo mesto! List "Ave Maria" je pa njen predhodnik, ki ji pripravlja pot v slovenske hiše in v slovenska srca. Zato dela za Marijo, kdor dela za njen list!

Na delo toraj vzlasti sedaj, ob začetku leta, da ga razširimo!

Na delo vsi!

* * *

List Ave Maria je pa zadnje čase ozko zvezan z listom "Edinost," oba narediti v tednik, naj bi se pa vsi naročniki naročili tudi na list "Edinost." lista skupaj bosta pravzaprav en list. Zato ker ne moremo lista "Ave Maria"

Zato damo oba lista

SAMO ZA \$3.00 NA LETO,

kdor oba skupaj naroči, ali obema skupaj naročnino ponovi in sicer velja to
OD 25. DECEMBRA DO 31. JANUARJA 1920.

RT. REV. JOHN T. McNICHOLAS, ŠKOF DULUTHSKI.

Zastopniki seveda ne morejo zahtevati v tem slučaju toliko procentov, kakor jih damo navadno, temveč naj se obrnejo na upravništvo za pojasnilo.

Zato, rojaki: List "Ave Maria" ima zopet lepo leto dela za Boga, za Marijo in za narod za seboj.

Da, list "Ave Maria" je postal v resnici list slovenskega katoliško zavednega delavstva v Ameriki.

Zato: slovenski delavci, naročujte ga! Takoj danes se vsedi in si ga naroči! Vsaj za pol leta!

"AVE MARIA".

LEPO BOŽICNO DARILO.

Novi mil. g. škof Duluthski, v čigar škofiji je tudi jako veliko naših Slovencev, tako, Duluth, New Duluth, Ely, Soudan, Tower, Biwabik, Aurora, Gilbert, Eveleth, Virginia, Chisholm, Buhl, Hibbing, kjer je tudi naš indij. misijonar Rev. S. Lampe, OSB. se silno zanima za napredek Slovencev. Takoj, ko je nastopil svojo vzvišeno službo je poizvedal o Slovencih in tako je izvedel tudi za naš list Ave Maria že takoj takrat nam je pisal krasno pismo.

Izdal je tudi takoj ob nastopu pismo, v katerem toplo priporoča svojim vernikom podpiranje katol. tiska.

Mil. g. vladika je bil sam časnikar in urednik, ko je bil redovnik sv. Dominika v New Yorku. Zato pozna težave in trude tega dela. Kaj čuda toraj, da se tako zanima za to najvažnejšo zadevo našega časa — Katol. tiska.

Te dni nas je počastil s tem-le pismom, za katerega se mu prisrčno zahvaljujem.

Duluth, Minn. 22. Nov. 1919.
Rev. Father Kazimir, O. F. M.

1852 W. 22nd Pl. Chicago, Ill.

My dear Father Kazimir:—

I very cordially recommend the Franciscan Commissariate of the U. States for the Slovenes, Croats and Slovacs to the Clergy of this Diocese who are themselves members of the Slovenian race. I trust that they and the people committed to their care will give you their full measure of support in helping the cause of the catholic publications in which you are interested and tough which you are ing so much good for the cause of religion and the country.

Faithfully in Christ

† John T. McNicholas.

Moj dragi Father Kazimir:—

Jaz prav srčno priporočam Franciš-kanski komisarijat v Združenih državah za Slovence, Hrvate in Slovake duhovni-kega rodu. Upam, da bodo sami in narod, kom te škofije, ki so sami člani Slovenski je izročeni njih skrbi v obilni meri vas podpirali pri katoliških publikacijah, kate-re izdajate in s katerimi storite toliko do-brega za vero in domovino.

Zvesti v Kristusu.

Marija Brezmadeža.

REV. J. PLAZNIK.

AKO NAPACNA JE TRDITEV, katero še vedno čujemo, da razglašuje poglavar katoliške cerkve s tem, da je proglasil Marijo brez madeža spočeto, novo vero, katere niso do sedaj poznali, to spričujejo pisanja cerkvenih očetov. Sveti Justin mučenec na vzhodu (120—165) in Tertulijan na zahodu (160—230) sta zastopnika katoliške vere v prvi dobi krščanstva. Sveti Justin je pisal: "Mi vemo, da izhaja On pred vsemi drugimi iz Očeta po njegovi moči in volji . . . in postal je človek iz Device, tako kakor je neubogljivost imela svoj izvir iz kače, ima tudi na isti način svoj konec."

Eva je bila devica in neomadeževana, katero je zapeljala kačina beseda; zato je prinesla neubogljivost in smrt. Marija pa je verovala in se veselila, ko ji je angel naznanil veselo vest, da bo sveti Duh prišel v njo in da jo bo moč najvišjega obsenčila, da bo sveti, ki bo rojen iz nje, imenovan Sin Božji, ter rekla: "zgori se mi po tvoji besedi."

Tertulijan zastopa Rim, kjer sta umrla mučeniške smrti sveti Peter in Pavel. V Afriki je delal sveti Marko, ki ravno tako jasno piše o Marijini veri in ubogljivosti, s katero je popravila Evino nevero in neubogljivost. Po Adamu in Evi je padlo človeštvo. Odrešeno pa je bilo v Kristusu, drugem Adamu, in Mariji. Tertulijanove besede so:

"Bog je storil tekmovalno delo, da je dobil nazaj svojo podobo, katero je vgrabil hudobni duh. V Evo, še devico, je spravil besedo, katera je bila okvir smrti, zato je morala iti Beseda božja v devico, katero naj sezida življenje, kar je šlo po tem spolu v pogubljenje, naj gre po istem spolu v zveličanje. Eva je verjela kači; Marija je verovala Gabrijelu. Napako, katera je prišla po veri, je zbrisala vera druge. Marija devica je bila ubogljiva, ko je rekla: Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Ko je bila Eva še devica, je bilaneubogljiva, ker ni ubogala. Imela je Adama za moža, vendar še devica . . . postala je neubogljiva, postala je vzrok smrti sebi in

vsemu človeškemu rodu. Marija je imela določenega moža in je bila še devica, je bila ubogljiva ter postala vzrok zveličanja za sebe in človeški rod. Zato je Zveličar rekel, da bodo prvi poslednji in poslednji prvi. Prerok pravi isto, rekoč: 'Namesto tvojih očetov, boš imela otroke'. Ko je bil Zveličar rojen, je bil prvorojeni med mrtvimi in je sprejel v svoje naročje prvotne očete, prerodil jih je v božje življenje. Bil je začetek življenja, kakor je bil Adam začetek umrljivih. Ko sveti Lukež našteva generalogijo Jezusovo do Adama, prišteva jih k Adamu, ne k Jezusu.

Evin voz je neubogljivost, katerega je razvozljala ubogljivost. Kar je Eva, devica, zavezala z nevero, to je Marija devica razvezala z vero . . . Kakor je Evo zapeljal glas zavrženega angelja, da je zbežala od Boga, ker je kršila njegovo postavo, tako je Marija sprejela veselo oznanilo po angelju,

da bo nosila Boga v sebi, ker je pokorna njegovi besedi. Ako tudi prva ni ubogala Boga, je drugo vleklo, da uboga, da postane Marija Evina zagovornica. Kakor je postal človeški rod obsojen k smrti po devici, tako je rešen po devici."

Podobno so pisali v vsakem stoletju. Sveti Hijeronim piše: "Smrt je prišla po Evi, življenje po Mariji." Sveti Ambrož razlaga zadnjo vrsto 99. psalma: "Zgubil sem se, kakor ovca. O, poišči svojega služabnika! Poišči svojo ovco ne po najetih služabnikih, ampak sam. Sprejmi me, o Bog, v to meso, po katerem je padel Adam! Naj me ne sprejme Sara, ampak Marija. Ta devica, po kateri me boš sprejel, je nedotaknjena devica, popolna po milosti, brez madeža greha!"

Mi verujemo, da je bila Marija brez greha. Ako bi bila spočeta v grehu bi ne bila brez greha. Toraj, če je bila brez greha, je bila spočeta brez gre-

ha, je bila spočeta brez greha, bila je brez greha v spočetju. Ali ni bilo prav, da jo je Bog oprostil podedovanega greha, kateri prihaja po Adamu, ker je bilo po njej razrušeno kraljestvo smrti? "Pravično je bilo," vzklikne sveti Avguštin. "Lahko to stori, zato je storil."

Ko je oni imenitni dan, 8. decembra, leta 1854, papež — Pij IX., obdan z 200 škofi vseh narodnosti in v pričujočnosti velike množice ljudstva, razglasil Marijino brezmadežno spočetje kot versko dogmo, je samo pojasnil vero, o kateri govori sveto pismo, kakoršno so učili cerkveni očetje, kakoršno so gojila krščanska srca vseh stoletij. Papeževo pismo pravi: "Ta nauk je tako napolnjeval um in duše naših prednikov, da so večkrat rabili poseben način govora v katerem so Mater Božjo večkrat imenovali brez greha in popolnoma brez greha, nedolžno in najnedolžnejšo; brez madeža, sveto in daleč od vakega grešnega madeža; vso čisto; vso popolno; zgled čistosti in nedolžnosti; lepšo, kakor lepota; milostnejšo, kakor milost; svetjšo, kakor svetost; edino sveto in najčistejšo na duši in telesu; ženo, ki presega vso popolnost in vse devištvo, ki je postala prebivališče vseh milosti Najvišjega; katero je Bog izvzel, katera je po naravi lepša in svetjša, kakor Kerubi in Serafi; njo ne poveličujejo dovolj vsi jeziki v nebesih in na zemlji. Vsakdo ve, da so taki govori samiobsebi prešli v cerkvene obrede. Zato kličemo Mater Božjo brezmadežno golobico lepote, vedno cvetočo in najčistejšo rožo, brezmadežno in blaženo. Slavimo jo kot nedotaknjeno čistost, kot drugo Evo, ki nam je prinesla zveličarja."

Ko slavimo brezmadežno spočetje, slavimo Boga, se spominjamo dobrot odrešenja, slavimo njo, katero je Bog tako visoko počastil, in prosimo njenege varstva, katerega potrebujemo. Nesmrtni papež, kateri je določil Mariji novo slavo, je rekel: "Naj vsi otroci cele cerkve, kateri so nam tako dragi, slišijo te naše besede in naj časte najsvetejšo Devico, Mater Božjo, brez madeža spočeto z večjo vnemo, pobožnostjo, vero in ljubeznijo. S popolnim zaupanjem naj hite k najsladkejši materi usmiljenja in milosti v vseh nevarnostih, težavah, dvomih in strahu. Ničesar se ni treba bati in ni treba obupavati pod njenim vodstvom, pod njenim nadzorstvom, pod njenim varstvom, ker nas materinsko ljubi, ker dela za naše zveličanje, ker skrbi za cel človeški rod, ker jo je Bog naredil kraljico nebes in zemlje, povzdignil nad vse angelske kore in svetniške redove, postavil na desnico edinorojenega sina Jezusa Kristusa, našega gospoda, ker je njena priprošnja najmogočnejša, ker dobi vse, za kar prosi in nikoli ne goljufa."

RAZNO IN DOPISI.

NAZNANILO.

Druga številka lista "Ave Maria" v januarju bode posvečena krščanskim našim družinam.

Vsi spisi, vse povesti bodo merile le na družinsko življenje.

Cč. gg. duhovniki, ki bi radi dali svojim družinam kaka navodila k srečnemu življenju, bi storili jako veliko dobro delo, ako bi za to številko poslali kake kratke spise. Posebno so nam dobrodošle kake dogodbice iz resničnega življenja, katerè so doživeli v svojem duhovnem pastirstvu, pa naj bodo to svarilni ali spodbujevalni. Dogodbica, vzeta naravnost iz vsakdanjega življenja, je boljša kot sto dolgih člankov.

UREDNIK.

Chicago, Ill.: — Zelo slovesno smo praznovali letos praznik Brezmadežnega spočetja v naši cerkvi, kakor še nikdar prej. Celo osmino pred praznikom smo imeli vsaki večer večerno pobožnost, mesto "zornic," kakor smo jih imeli doma v starem kraju. Zadnje tri dni od četrtega večer so pa miele po pobožnosti vsaki večer naša dekleta Marijine družbe duhovne vaje. Domači g. župnik jim je razlagal pomen in namen Marijinih dekliških družb. Namen Marijine družbe je pred vsem dekletam dati varstva in pomoči v najnevarnejših letih njih življenja, v letih, ko so "sweet sixteen," ko je vsako dekle podobno roži, ki cvete in duhti in razveseljuje vsakega, kdor pride blizu. Toda niso vsa naša dekleta "American beauty," imamo jih ki so "American poison Ivy" — kapriva, ki žive, da so v sramoto starišem, svoji cerkvi in svojemu narodu, v nesrečo sebi in v nesrečo vsakogar kdor pride v njih bližino. Pokvarjeno dekliško srce je kuga za celo okolico. Koliko nedolžnih fantov in deklet okuži! — Pa kako lahko je za dekleta, da postane iz "American catholic beauty," — "American uncatholic poison ivy"! Koliko boljših deklet, kot si ti, je bilo, pa so danes — strupene kopri, so kuga, so nesreča, so osebe, pred katero vsak pošten človek pljune. Kako je prišlo do tega? Prav lahko! Dekle pomisli tovarišice, s katerimi delaš skupaj v tovarni, v pisarni! s katerim si prijateljica. Kaj vse čuješ! Da, ozračje, v katerem rasteš, je strupeno! Toliko priložnosti, toliko steguje roke za teboj, da te utrga, da ti vniči tvojo krasoto, tvojo lepoto! tvojo srečo — za vedno. Marijina družba ti hoče dati za to nevarno dobo, proti temu okuženemu ozračju "gas mask-o" varstva . . . hoče ti dati varuhinjo Marijo!

Marijina družba ima namen blažiti ženska srca. Vzvišeno nalogo ima ženstvo na svetu! Rešitev človeškega rodu na svetu, kakor Marija! Po ženi je prišlo prekletstvo, po ženi rešitev. Enako dandanes. Marijina družba hoče pripravljati ženska srca, žensko dušo, da bode zmožna izvrševati to svojo veliko nalogo. V naši župniji treba še veliko. Ženstvo treba najprej navdušiti, ženstvo rešiti, vse drugo bode samo prišlo. Ženstvo je drevo človeškega rodu. Kakoršno to drevo, tak sad rodi. Oplemeniti, navdušiti za vzvišene ideale in cilie to drevo v nežnih letih, ko je še drevesce — je naloga Marijinih družb. Kako velika, kako vzvišena naloga!

V nedeljo zjutraj je pristopilo k skupnem sv. obhajilu društvo krščanskih mater. V ponedeljek na praznik, 8. decembra ob pol šestih zjutraj pa Marijina dekliška družba. Zvečer v ponedeljek ob pol 8. uri je najprej pevski zbor zapel tisto večno lepo pesmico: "Lepa si Marija!" Na to je bila pridiga o pomenu praznika Brezmadežnega Spočetja za človeški rod, za vsakega človeka, vzlasti pa za Slovence v Ameriki. Marija je kači glavo strla, oni kači, Luciferju, ki se je uprl Bogu in ki je zma-

gal v raju toda bil premagan na Kalvariji. Žena je povzročila prekletstvo v raj, zato naj žena osvobodi ta človeški rod. "Žena ti bo glavo strla in ti boš njeno peto zalezovala," je rekel Bog v raj. "Žena, glej tvoj sin!" je rekel umirajoči Odrešenik: In zgodovina kaže, da se je od tedaj pogosto zopet dvignila ta "kača," splezala za mize cesarjev in postavodajalcev, splezala je za učene stolice učenjakov, splezala v vladne hiše in slepila in zmagovala. Toda ne za dolgo. Žena, glej, tvoj sin," — je

v nevarnosti! "Marija, pomagaj," je zaklical človek, obrnil se k Mariji in ta "Žena" je zopet in zopet strla glavo, uničila nasprotnike in — mir je nastal. Enako se je mogočno naselila ta kača med nami Slovenci v Ameriki. Zmaguje na vsej črti. S žalostjo gledamo, kako slepari naše očete in matere, naše organizacije, naša društva! S žalostjo gledamo, kako zastuplja srca naših vernih Slovencev, da zapuščajo križ, ne, da se obračajo s pestjo proti njemu. Da. "Kača" je zopet na drevesu med nami Slovenci, v nevarnosti so naše družine, naša društva, naše kat. Jednote: Slovenci,

k Mariji! "Marija, pomagaj!" "Žena, glej tvoj sin" — Slovenec je v nevarnosti, pri-
di, stri zopet tej kači glavo." —

Po pridigi je bila Marijanska procesija po cerkvi, katere so se udeležili otroci
in belo oblečene deklice. Slovesen blagoslov z Najsvetejšim in sprejem novih članic
je zaključil lepo pobožnost.

Forth Cape .Henry, .Va. — S tem hočem izpolniti svojo dolžnost in ob-
navljam svojo naročnino na "Ave Maria" za drugo leto. Rad bi bil to storil že v no-
vembru, pa nisem imel prilike, ker tu v naši trdnjavi ni drugih Slovencev, vam ne
morem dobiti novih naročnikov.

Nadalje vidim, da ste v zadnji številki vprašali za naše nasvete, kaj bi se naj ukre-
nilo, da bi bil list "Ave Maria" še bolj zanimiv.

Najprej bi jaz svetoval, da bi list vsako leto nekoliko spremenili, da bi bilo kaj
novega. Vsak naročnik se zveseli, če dobi svoj priljubljen list nekoliko spremenjen
in sicer seveda vedno nekoliko boljšan, da se vidi, da list napreduje.

Pa še en nasvet imam.

Jaz b iraje videl, da bi bile povesti daljše in tudi članki daljši. Ena povest naj
bi se nadaljevala, druga bi se pa vedno končala v isti številki. Tako tudi članki. Tako
pa so članki kratko odmerjeni v eni številki in človek pozabi do druge številke.

Tukaj smo daleč od mesta, pa tudi daleč od cerkve. Do najbližnje katoliške cer-
kve imam 29. milj v mesto Norfolk, Va. Vendar pa če le morem in imam dovoljenje,
rad pohitim obiskat svojega Odrašenika v tabernaklju.

Tudi sem čital, da je pisala č. s. Elizabeta iz Ljubljane za pomoč od nas naroč-
nikov. Rad bi ji tudi jaz pomagal za dobro stvar, kakor je dolžnost dobrega katolika
in sina katol. cerkve.

Pošiljam v ta namen \$5.00.

Vaš hvaležni naročnik,

Pvt. Jos. Mihelič.

Opomba: Tega pisma izpod peresa vojaka, plemenitega slovenskega fanta smo se
zveselili in se mu iskreno zahvaljujemo. Njegova dva nasveta sta, jako pametna in
bomo oba upoštevali.

Urednik.

Dragatuš, Dolenjsko.

ČASTITI GOSPOD: —

Moi in Vaš župljan, Martin Likovič iz Chicage je za me naročil Vaš lepi list
"Ave Maria". Recite mu, da se mu za to prov iz srca zahvaljujem in da sem že prejel
4 številke. Tudi pred vojsko sem ga dobival in me veseli, da še izhaja in spodbuja naše
uboge Slovence v Ameriki k lepemu krščanskemu življenju. Toraj le pogumno po
sedanji poti. Čujem, da imate precej nasprotnikov. Vzroka pravega pa ne vem. Naj-
brže bode ta, ker ste urednik katoliškega lista, ki ima za mlačne kristjane tako izzi-
valno ime in najbrže ste možato odločni, da se prav nič ne bojite pri vsaki priliki
resnice povedati. Zato pa vem, da tako nasprotovanje ni nič novega. Recite Likoviču,
naj le pride kmalu domov pa naj prinese dosti dolarjev, tako kakor so jih prinesli
oni, ki so do sedaj prišli iz Amerike. Potreboval jih bode.

Iskren pozdrav Vam, č. g. urednik in Likoviču ter sploh vsem mojim ljubim
Belokranjcem, ki me večinoma poznajo, ker sem doma iz Gradaca, sredine Belokrajne.

Vaš udani Vam Josip Novak, župnik.

Kohler, Wis.: — Častiti gospod urednik: — Pošiljam Vam novega naročnika za
naš lepi list Ave Maria. Vsem Slovincem voščim vesele božične praznike.

Sargeant M. Plut U. S. Army.

Bradley, Ill. — Sedaj, ko so zimski večeri, prav pridno čitamo Koledar Ave Ma-
ria, ki je v resnici krasna knjiga. Želim Vam veliko naročnikov. Voščim vsem čita-
teljem lista Ave Maria prav vesele Božične Praznike.

Michael Smole.

Camp Eustis, Va. — Častiti gospod urednik: — Pošiljam Vam naročnino za list
Ave Maria, brez katerega bi ne mogel biti. Koledarja sem se srčno zveselil. Bog naj
blagoslovi Vaše delo! Iskreno želim, da bi se priglasilo na lepi list Ave Maria na

tisoče novih naročnikov! Pozdravljam vse Slovence in voščim vsem vesele Božične Praznike in srečno Novo leto.

Pvt. Joseph Mihelich, U. S. Army.

Santa Rosa, Cal. — Častiti gospod: — Pošiljam Vam naročnino za Ave Maria, kateri mi je v veliko tolažbo na moja stara leta. Vesele Božične Praznike Vam vošči

Frank Erjavec.

Kohler, Wis. — Koledar “Ave Maria” sem prejel in se Vam prav lepo zahvaljujem. Bog Vam plačaj trud, ki ste ga imeli s to knjigo za naš narod. Felix Erlach, U. S. Army.

Sheboygan, Wis. — Tukaj se pridno pripravljamo za igro “Za Njega ni bilo prostora,” katero je spisal Rev. J. A. Plaznik za Koledar “Ave Maria.”

Jakob Prestor.

Barberton, Ohio. — Koledarja Ave Maria smo se zveselili. — Mr. Anton Kranjec je bil sprejet v Knights of Columbus. — Mr. A. F. Beg in njegova soproga sta bila na obisku pri č. g. A. Modru v Bridgeville, Pa. Mrs. Beg je sestra Rev. A. Modra, župnika v Bridgeville, Pa.

DAROVI ZA “AVE MARIA”.

Mrs. Katie Berce, Iron Mountain, Mich. \$2.00. — Mrs. J. Lušina, La Salle, Ill \$1.00, — Mr. Joe Drišček, Chicago, Ill. \$1.00, — Mrs. Maria Koren, Chicago, Ill. \$2.00. — Mrs. Ivana Oberstar, Cleveland, Ohio. \$2.50, — Mrs. Mary Remzgar, North Chicago, Ill. 50c. — Mrs. Margareta Sillec, Niagara, Wis. \$1.00, — Mr. Michael Progar, Sheboygan, Wis. \$2.00, — Mr. J. Zajec, Cannosburg, Pa. \$5.00, — Mrs. M. Bevec Cannosburg, Pa \$5.00.

Darovi za Rev. P. Simon Lampe O. S. B. za Inidajnske Misijone. — Mrs. Ivana Oberstar, Cleveland, Ohio \$3.00.

Darovi za Rev. F. X. Meško-ta. — Pvt. Joseph Mihelich U. S. Army \$1.00. — Mr. John Culjan, La Salle, Ill., \$1.50.

DAROVI ZA ČASTITO SESTRO ELIZABETO.

Pvt. Joseph Mihelich, U. S. Army \$5.00, — Mrs. Agnes Hebein, Iron Mountain, Mich. \$1.00, — Mr. Paul Hebein, Iron Mountain, Mich. \$1.00, — Mr. Fred Hebein, Iron Mountain, Mich. \$1.00. — Mr. John Culjan, La Salle, Ill. \$1.50.

ZAHVALE.

Moj mož je bil smrtno nevarno bolan. Na Marijino priprošnjo je ozdravel. Zato bodi tisočkrat hvala Tebi, ljubljena Mati Marija, in Presvetemu Srcu Jezusovemu.

Angela Perušek, Cleveland, Ohio.

Zahvaljujem se Mariji Sedem Žalosti za uslišano prošnjo za ozdravljenje mojega moža.

Ivana Čeplak, Cannosburg, Pa.

Zahvaljujem se Materi Božji in Presvetem Srcu Jezusovem za ozdravljenje mojega sina.

Mrs. J. Lušina, La Salle, Ill.

Javno se zahvaljume Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu za uslišane prošnje.

Mrs. Antonija Zupan, Chicago, Ill.

Zahvaljujem se Materi Božji in Sveti Ani za uslišano prošnjo.

Mary Koren, Chicago, Ill.

Zahvaljujem se nebeški Materi Mariji za ozdravljenje mojih otrok.

Marija Gasperič, Pittsburgh, Pa.

Chicago, Ill.

Mr. J. Kumer se zahvaljuje presv. Srcu Jezusovem za izkazano pomoč v boleznih.

V MOLITEV PRIPOROČAMO.

Za zdravje: — Rev. A. A. Primčič, Tucson, Arizona, Rev. M. Tušek, Tucson, Arizona, Mr. Frank Gaspari, Cleveland, Ohio, Mrs. J. Lušin, La Salle, Ill.

Corner.

My little darlins! Prav vesele in srečne Xmas praznike Vam vsem voščim!

Naj vas vse ljubi Jezušček, Betlehemske detice, obilo blagoslovi.

Za Xmas present Vam želim vsem milost božjo!

Say, children, boste šli za Xmas k sv. obhajilu. Yes! vem, da boste vsi šli k Jezuščku, kakor so prišli pastrčki in boste obhajali lep Xmas v svojem srčku, kate-rega ima Jezušček tako rad.

Boys in girls, kaj boste pa stričku dali za Xmas present?

Did you think on that?

Now, darlings, veste, kaj bi jaz rad imel? Veste, s čim mi boste naredili največ veselja?

Guess!

Na uho vam povem: Če boste na Xmas šli k sv. obhajilu — za strička!

Oh, otroci, kako bi bil jaz tega "Xmass presenta" — vesel!

Will you give me this present?

I know, you will!

Vsaki, ki bode to storil, pa mi bode pisal in poslal stamp za 5c, mu bom poslal lep dar!

I need very badly your prayers!

Rebus so še rešili: Kansas City Kans, Frances Drčar.

Otroci, ali sem priobčil imena vseh, ki so poslali rešitev tega "Rebusa"? Ali ste dobili vsi, vsak malo lepo nagrado (prize)? Kdor bi je ne bil dobil, naj kar hitro piše!
Vaš Striček.

Vaš striček.

Richwood, W. Va. — Dragi striček: — Najpreje vas lubežno pozdravim na dalje vam dam znati stara jesam 11 godina i idem tu u školu englesku sestree nas, uče so sestree Srca Jezusova in se fala Bogu učim pomalo svega. K sveti ispovedi i k sv. pričesti idem 2 put u mesecu i pomalo bi se rada naučit v hrvatsko. Malo sam se naučila tolk da jesam probala složiti ove črke. Sada vas još nar lepše ozdravim
Josephine Paulin.

Ambridge, Pa. — Dragi striček: — Za Vas in za naš list Ave Maria se jako zanimam kadar nam mamica čita is njega poslušamo vsi otroci s solzami v očeh. — Dragi striček v prilogi vam pošiljam eno novo naročnico za celo leto, mojo staro mamico nisem s prošnjo preje odjenjala, da sem bil uslišan. Vas pozdravlja
Keržanov Johnny.

Dragi Johnny: — Zelo sem ti hvaležen za to dobro delo, katero si storil, Bog ti plačaj. Poslal sem ti mal darček. Ali si ga dobil? — O ko bi vsi moji "darlings" na cornerju" posnemali mojega Keržanovega Johnnya, kako lep bi bil naš list "Ave Maria" in kako velik. — Three cheers for our dear, dear Keržanov Johnny!

Mery Xmass, Johnny! Le še kaj piši.

Tvoj striček.

Cleveland, Ohio. — Dragi striček! — Tudi jaz sem se spravila, na Vaš Rebus. Pa veste kaj mi je delalo ner večji priglavica (vas pa jež) vasi nisem še nikol vidla ježa pa tudi ne, potem sem pa prosila Ata de so mi povedali kašna žival da je jež. Povedali so da ima iz samih sivank sukno, potem bi ga blo pa dobro jiti lovit, sej so sedaj tudi šivanke draže. Jaz hodim v šolo sv. Lawrence in v 6 razred sem stara 12 let. Father Omana imamo vsi zelo radi in smo prav veseli kadar nas obišejo v šolo. Pazdravljeni. Naš Striček.

Tukaj je na moj Rebus ako sem ga prav resila: Rosie Glavic, 3532 E. 82 Str.

Kadar želite uložiti denar, zavarovati vaše poslopje ali poslati kako denarno darilo svojcem v staro domovino, obrnite se na Miners State Bank, Chisholm, Minn.

"Točnost," "Varnost" in "Po-strežba" je naše geslo.

KRASNI ROMAN

"MILIJONSKA NEVESTA"

se dobi zvezek po 12 centov pri:

JOSIP TOMIC

2424 S. Harding Ave. Chicago, Ill.

ROJAKOM V MINNESOTI.

Vsem naročnikom, zastopnikom in prijateljem naznajamo, da jih bode te dni obiskala naša navdušena zastopnica

MRS ANGELA PREGLET

iz Gilberta. — Lepo prosimo čč. gg. slovenske duhovnike, vse naše gg. lokalne zastopnike, naročnike in prijatelje naj ji gredo na roke in naj ji pomagajo, da bode njeno misijonsko delo uspešno. Kakor čitate v tem listu, želi tudi Vaš mil. g. škof, da bi se naši listi "Ave Maria" in "Edinost" obilo razširili po Minnesoti.

Že naprej se vsem in vsakem posebej iskreno zahvaljujemo za vsako tej blagi gospej in nam skazano uslugo in pomoč.

"Ave Maria" — "EDINOST".

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem oskrbel svojo trgovino z zimskim obuvalom od najmanjše do največje mere po najnižjih cenah, kakor so cene dandanes. Mi jih prodajemo ceneje kakor bi jih mogli danes kupiti. Pa zakaj? Zato, ker imamo veliko zalogo obuval. Zdaj pošljem obuvalo tudi v staro domovino, zato se priporočam rojakom za nakup obuval.

Kdor se želi naročiti na "Edinost" ali "Ave Maria", naj se oglasi pri: Frank Suhadolnik, kjer bo dobro postrežen. V zalogi imam tudi Kalendarje "Ave Maria" za leto 1920.

Vesele Božične Praznike in Srečno Novo Leto!

FRANK SUHADOLNIK

6107 St. Clair Ave.,

Cleveland, Ohio.

JAVNA ZAHVALA.

Cenjeni G. J. Wahčić, 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio: —

Dolžnost je moja, da se vam javno zahvalim za Vašo čudodelno "Alpentinkuro". Imela sem kratke lase in so mi tudi izpadali. Poskusila sem več drugih stvari, pa vse brez uspeha; nisem mogla ustaviti izpadanja las, dokler nisem poskusila Vašo čudodelno zdravilo. Takoj ko sem počela rabiti "Alpentinkuro", so mi prenehali lasje izpadati in hitrim uspehom so mi začeli rasti gosti in krasni lasje, tako, da imam danes en jard in 16 palcev dolge lase. Pošljem Vam dve sliki, kateri blagovolite vsakemu pokazati in če hočete tudi v novine dati, da se lahko vsakdo prepriča, da je Vaša "ALPENTINKTURA" v resnici najuspešnejša na svetu, za katero se Vam še enkrat srčno zahvalim in ostanem vedno hvaležna z vsem spoštovanjem,

MRS. MARY STELCER,

6920 Crumb Ave. Cleveland, Ohio.

PETNAJST LET SEM V TEM POSLU in v tem času sem dobil nad 25 tisoč zahvalnih pisem za lase in za vse drugo, kakor tudi posebno za REUMATIZEM, vsakdo pripozna, da je Wahčić Fluid eno najuspešnije zdravilo za REUMATIZEM, da prekosi vsa druga zdravila na svetu, od katerega se vsaki najstariji REUMATIZEM v 8-smih dneh popolnoma ozdravi.

TO JE EDINO ZDRAVILO ZA REVMATIZEM VSE DRUGO VAM nič NE POMAGA!!!!

Pišite takoj po cenik katerega pošljem vsakemu zastonj.

JAKOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave. N. E.

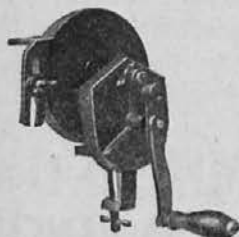
Cleveland' O.

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovenecem priporočam svojo trgovino z železnino.

Pošteno blago —
zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St.
Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Naročite si Vaš istisek Severova Almanaha za Slovence za 1920 od Vašega lekarnarja ali pa naravnost od nas. Vseposod zastoj.

Kašelj

je neprijetna prikazen in povzroča mnogokrat mnogo bolečin, trpljenja in skrbi. Nekaj takega le, kar se ne morete iznebiti tako hitro kakor bi radi, razen ako storite to, kar je storilo mnogo drugih: Vzemite

Severa's Balsam for Lungs

(Severov Balsam za pljuča) v zdravljenju kašlja, prehlada, hripavosti, v slučaju otežkočenega dihanja, ranjenem vratu in enakomernem pokašljevanju. Poskusite steklenico danes. Dobite ga v Vaši lekarni. Dobro za otroke in odrasle. Cene 25c in 1c davka, ali 60c in 2c davka.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-leum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in bolniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA,

TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega vspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se iskopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čistenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY
1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill